

[Udenrigsministeren.]

medlemmer af Nordisk Råds økonomiske udvalg forslag om, at de nordiske landes regeringer skulle afslutte en samarbejds-overenskomst med det nævnte sigte.

På statsministermødet i Hangö i november 1961 stillede de nordiske regeringsschefer sig positivt til tanken om en almindelig nordisk samarbejds-overenskomst.

Med indgåelsen af denne overenskomst tilsigter de fem nordiske lande at lægge rammerne for en fortsat styrkelse af det nordiske samarbejde under samtidig hensyntagen til ønsket om ikke at gøre det vanskeligere for de enkelte nordiske lande at deltage i det videre europæiske samarbejde på den måde, der stemmer bedst med det enkelte lands forudsætninger. Overenskomsten — der ikke forudsætter ændringer i gældende dansk lovgivning — går efter sit indhold og sit sigte ud over det snævert økonomiske samarbejde og vil således også på det retslige og kulturelle område blive af betydning for den videre udbygning af de nære forbindelser mellem vore fem nordiske lande.

Det var ved overenskomstens behandling i Nordisk Råd og i forbindelse med dens undertegnelse et almindeligt udtalt ønske, at overenskomstens ratifikation skulle fremskyndes med henblik på dens snarlige ikrafttræden. Regeringen deler dette ønske, ligesom det på grundlag af behandlingen i Nordisk Råd er mit indtryk, at partierne i det høje ting vil gøre det.

Jeg skal på denne baggrund henstille, at forslaget til folketingsbeslutning må blive genstand for en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om teatre*.

Det er første gang, der forelægges folketinget et forslag om en almindelig lovgivning om teatre bortset fra det kgl. teater. Tanken om en sådan almindelig teaterlov er imidlertid langtfra af ny dato.

Allerede i 1938 nedsatte justitsministeriet et udvalg med den opgave at undersøge

de vilkår, hvorunder privatteatrene arbejdede, og eventuelt fremkomme med forslag til ændringer. Dette udvalg afgav i 1941 en betænkning blandt andet indeholdende udkast til en lov om udøvelse af teatervirksomhed. Betænkningen kom imidlertid ikke til at afgive grundlag for noget lovforslag, idet krigsforholdene gjorde det naturligt, at man udskød behandlingen af disse spørgsmål. Efter krigens afslutning kom teatrenes forhold på ny under debat, og i 1949 nedsatte justitsministeriet et nyt udvalg, som med udgangspunkt i den tidligere betænkning skulle fremkomme med forslag om ændring i privatteatrenes forhold. Også dette udvalg, som afgav betænkning i 1951, udarbejdede et udkast til lov om udøvelse af teatervirksomhed, men heller ikke dette udvalgsarbejde førte til noget resultat.

I 1954 nedsatte regeringen en tredje teaterkommission, der fik til opgave at undersøge landets teaterforhold som helhed og på grundlag af denne undersøgelse at afgive indstilling om, hvilke foranstaltninger af lovgivningsmæssig, økonomisk og organisatorisk art der burde iværksættes til op- og hjælpning af teatrene.

Det lovforslag, der nu fremsættes, hviler i væsentlig grad på denne kommissions arbejde, som det er udtrykt i betænkningen af december 1960 med det deri indeholdte udkast til lov om teatre. Imidlertid er der på en række punkter sket afvigelse fra dette forslag — også på enkelte væsentlige punkter — og der er gjort rede for disse afvigelser i lovforslagets bemærkninger.

I overensstemmelse med teaterkommissionen og de nævnte tidligere udvalg forudsætter lovforslaget bevarelse af det gældende bevillingssystem. Man kan måske i princippet føle sig tiltalt af fri næring også på dette område, men der er ikke rettet og kan heller ikke rettes indvendinger af betydning mod bevillingssystemet, som det hidtil har været praktiseret, og — hvad jeg finder afgørende — opretholdelsen af bevillingssystemet kan i den nuværende situation, hvor antallet af private teatre er dalet til det faretruende, hjælpe til at opretholde et rimeligt forhold mellem de teatre, der udelukkende lægger vægt på det underholdningsprægede, og de teatre, som også forsøger at anlægge et litterært præget repertoire. I den herskende situation finder jeg